



Միպիւ

Անուրջիս մեջ

Ձյո՛ւն ըսպիտակ, թեթև, մաքուր, լուսամած,
Որ կը թրոխս այդ թներով
Ծաղիկ, ծիծաղ թոթափելով,
Եվ նագանքոտ շրջաններով օղահաժ,
Որչափ փայլիս, որչափ ծփաս ու նագիս,
Իմ աչքերուս քու գեղըդ ջինջ
Դալուկ մըն է պըղտոր ոչինչ,
Ձի քեզմէ շա՛տ ջինջ են ձյուներն երագիս:
Մո՛րք արեգակ, հըրդեհ բոցեղ, կենսածիր
Ճաճանչներովդ ոսկի, բյուրեղ
Երբ ողողես աշխարհ բյուր հեզ,
Հյուլեները, ծովերն անծայր ու անծիր,
Մութ փոսերուն մեջ սըփոես շող արփենի,
Կանթեղ մըն ես ինծի համար,
Ձի իմ մտքիս անուրջն հիմար
Քեզմէ փայլուն արևներով կը վառի:
Դուք, անդունդներ անլույս, աչքեր թանձրամեզ,
Մարավանդներ, լեռներ տիտան,
Արտևաննե՛ր, ժայռեր խոպան,
Արծիվներեն, ամպերեն վեր իսկ թևք,
Ո՛հ, չեք կըրնար ճախրել հոգվույս հավասար,
Ձի վիհերը իմ երագիս
Խորհուրդներով կ'օրորեն գիս,

Եվ լեռները երկինքիս մեջ շունին սար:
Կրրա՛կ աչքեր, ծավի՛ աչքեր լուսահոծ,
Վեհ հանճարով, սիրով օծված
Հրնայքներու խո՛ր առեղծված,

Ձեր բիբերեն գո՛ւր կը ցայտե մեղր ու բոց,
Երագիս մեջ անճառ աչքեր կան խորին,
Որոնց գեղին կապված հոգիս
Երկինքն ի վեր կը տանին զիս,
Եվ ես դյուրված, չեմ նայիր սուտ աշխարհին:
Իսկ հրրճվանքներ, վիշտեր, սերեր համորեն
Ու աշխարհիկ վայելքներ, դուր
Քիչ մ՛անտարբեր զիս կը թողուք:
Թեև հոգեր ու արցունքներ զիս փորեն,
Ճակատս ըլլա նույնիսկ փառքով լուսապանծ,
Ինձի համար մեծ հույզեր չեն,
Չի իմ հոգվույս մեջ կը ննջեն
Հայրենիքիս ցավերն անհուն ու անանց:

1907